Nagy-Mihály, 1896. aug. 9. Mutatványszám. I. évfolyam.

M. N. MÚZEUM KÖNYVTÁRA Hírlap-Könyvtár 1896. évi 800. sz.

FELSŐ-ZEMPLÉN

ÁRSADALMI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

SZERKESZTŐSÉG: Hova a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő: **Török-utcza 220. szám.**

Kéziratok nem adatnak vissza. Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el. — Nyilt-tér soronkint 20 kr. — Hirdetések jutányosan számittatnak.

ELŐFIZETÉSI DÍJ: Egész évre . . . . 4 frt. Fél évre . . . . 2 frt. Negyed évre . . . . 1 frt. Egyes szám ára 10 kr.

KIADÓHIVATAL: Hova az előfizetések, hirdetési és nyilttéri díjak küldendők: **Landesman B. könyvnyomdája.**

Beköszöntő.

Midőn e helyről szerkesztői minőségben először szólunk a t. közönséghez, kötelességünknek ismerjük beszámolni röviden azon irányelvekkel, melyek szerint kitüzött feladatunknak megfelelni óhajtunk.

Mint az ujonn bemutatott, ki tapogatódzva teszi meg első lépéseit, ejti első szavait egy előtte idegen társaságban, mert tudja, hogy éles és nem mindig jóakaratu kritika alanya; mi is, mint uj jövevények állunk ki a társadalom szinpadára, nem maskirozva semmiféle tetszetős álarczczal.

Hangzatos igéreteket nem tehetünk. Ösmerjük a helyzet összes nehézségeit és tudjuk, hogy a kezdet számtalan bajai ellen folyó küzdelemben — a mely küzdelemre különösen egy ujonnan megindult vidéki lap pályáján többszörös mérvben lehet számitani — a bármily erős akarat által vezetett legjobb szándék is sokszor hajótörést szenved; de a körülményekkel higgadtan számot vetve, egész bizton van okunk hinni, hogy mindazon igényeknek, melyek lapunk iránt jogosan támaszthatók, minden tekintetben megfelelünk.

Főfeladatunknak tartjuk, hogy vidékünk közönségének kimeritő s pontos értesitést nyujtsunk mindazon eseményekről, melyek őt közelebbről érdeklik, mi végből rovatainkat főleg a mi vidékünkre vonatkozó közlemények fogják mindenkor betölteni és állhatatosan tartózkodunk oly általános kérdések fölötti meddő vitatkozástól, melyek csupán országos szempontból vehetők birálat alá. Lapunk a szó szoros értelmében oly társadalmi közlöny kiván lenni, mely kizárólag vidékünk speciális érdekeit szolgálja, mert meggyőződésünk szerint teljesen elég teret talál a teendőkre e minőségében is, sőt feladatának csakis ugy felelhet meg, ha a rendelkezésére álló tehetséggel oda törekszik, hogy a *vidék társadalmát önismeretre ébresztve,* mint a helyi érdekek őre, a bajokra, melyek a közélet egészséges folyamát netán itt-ott megakasztják, rámutasson s azok megszüntetése és a minden téren való okszerü haladás elérhetése czéljából *a szunnyadó közerőt productiv közreműködésre vezesse.* Épen ezért mondhatjuk azt, hogy lapunk oly hiány pótlására van hivatva, a melyet a mi vidékünk érdekeitől messzeső nagy városok különben is pártpolitikát kultiváló sajtója nálunk be nem tölthet.

Hogy pedig e czélunknak megfelelhessünk, folyton éber figyelemmel kisérjük a megyében, a városban és a környék egyes községeiben nyilvánuló társadálmi mozgalmakat, a megyei és községi önkormányzat közegeinek a köztéren folytatott, vidékünket érdeklő müködését s módot nyujtunk reá hogy azon közönség, melynek nevében, de közvetlen hozzájárulhatása nélkül intéztetnek el a sokszor valóban életbe vágó közügyek, előre megbizható értesitést nyerjen az esetről-esetre szőnyegre kerülő kérdésekről s azokra vonatkozólag alkalma nyiljék meggyőződése szerint állást foglalni, szóval lehetőséget akarunk szerezni arra, hogy a helyi közügyek különböző terein egészséges alapon nyugvó s folyton fejlődő *közvélemény* képződjék.

Ezzel remélhetjük elérhetni, hogy a *régen alvó társadalmi öntudatot sikerülend vidékünkön felébreszteni, minek folytán az önmagok által tétlenségre kárhoztatott erők lassanként belépnek a produktiv cselekvés küzdterére, hová hivatásuk eddig hiába szólitotta.*

Magától értetődik, hogy mindezek mellett, a viszonyokkal számitva, tekintettel leszünk azon olvasóinkra is, a kiknek nem áll módjukban a napisajtót figyelemmel kisérni s igy teljesen el nem zárkózhatunk a nagyvilág fontosabb eseményei s az egész országot foglalkoztató kérdések elől sem. Mindezeknek azonban csupán egyszerü krónikásai leszünk, távol maradva a politikai pártszinezetnek látszatától is.

Kisszerü polemiák, unatató szépirodalmi áradozások, indiscret utcai vadászott szenzációs hirek, éretlen és czéltalan személyeskedések *mindenkor zárva találnak lapunk ajtaját.*

TÁRCA.

Éji ábránd.

Nem jösz szememre bájoló
Álmok lágy szendere!
Bár fáradt már a szemgolyó,
S órám éjfélt vere.
Ám szivem, ah, oly lángoló,
Emészt feszült ere!
Pillámra nem jösz bájoló
Álmok lágy szendere!

Koromsötét az éjszaka;
Eltünt az esti tüz.
De hő szerelmem csillaga:
Sugárival letüz.
Oh, e csodás alak maga,
Minden homályt elüz!
Szerelmem drága csillaga,
Ne hagyj el tiszta szüz!

Ne hagyj el, édes édenem;
Szép éltető napom!
Csüggedt, borongó lelkemen
Te vagy fénylő lapom.
Ha kín dúl rejtett sebemen:
Az irt töled kapom . . .
Maradj velem, oh édenem,
Szerelmem, szép napom!

Oltványi Gáspár.

Tollba mondott tárcza-czikk.

Szerkesztő ur, mondhatom, hogy ön rettenetes ember. Ön rendelkezni akar velem a saját lakásomban. Erővel az asztalhoz ültet, a kezembe tollat nyom s rám parancsol, hogy irjam meg azt a tárczaczikket, melyet lapjának első számába igértem. Szóval, ön megexekvál engem egy kötelezett tárcza-czikk erejéig. Csakhogy ebből semmi sem lesz. Tanácslom is, mondjon le előre erről a végrehajtás utján behajtandó tárcza-czikkről.

Azt mondja, hogy az igéretet be kell váltani. De hát tudtam én akkor, hogy épen ma fog szavamon? Kérte volna számon előbb! de az még gondolatnak is rettenetes, hogy én most itt, az ön ellenőrködése alatt tárczát irjak . . . Mit? . . . Hogy a tárczának meg kell lenni, mert várnak rá a nyomdában? Bánom is én! Minek szerkeszt ujságot? vagy ha tárczára van szüksége, miért nem irja meg maga? Én nem bánom, csináljon a mit akar, de én ugyan most nem irok. Nem, és határozottan: nem!

Aztán miről is irnék? Vagy tudna-e ön ez idő szerint felfedezni valami megszivlelhető tárgyat, a miből egy kisvárosi tárcza-czikk kikerülne? Persze, ön arra a franczia jó tanácsra figyelmeztet, hogy nézzek szét és hallgassak, mindjárt lesz tárgyam elég. Hiszen láthatja mióta itt ülök asztalomnál! Kezemben a toll, előttem az üresen ásitó papiros, de hiába nézek: nem *látok*, hiába hallgatok: nem *hallok* semmit, csak telik az idő, a nélkül, hogy egyetlen valamire való ideát kitudnék piczézni gondolataim nehézkes folyamából! . . .

Szerkesztő ur! . . . mondjon le a tárcza czikkről! Könyörüljön rajtam, az isten szerelmére kérem! Irok helyette máskor kettőt . . . háromat . . . négyet is! . . . Hah! ön csak mosolyog, s nem is válaszol, ez tehát azt jelenti, hogy nem mond le. Jól van, ha ön ugy, — én is ugy! Most már hát azért sem irok, nem akarok irni, érti? Hadd lássam, hogy fogja tőlem kierőszakolni azt a tárcza-czikket! . . . Ime, a tollat eldobom, ezt a tátongó papirlapot meg tüzbe vetem . . . Igy ni . . . Hát szerkesztő uram, hiszi-e már, hogy nem lesz tárcza-czikk?

Ne gondolja, hogy avval a fenyegetéssel megijeszt, hogy addig nem megy el tőlem, mig a tárczát meg nem irom. Nagyon szivesen látom ebédre, esetleg hálásra is. Kisvárosi lakosok vagyunk, illik vendégszeretőknek lennünk. Mint vendégnek jelenlétén, szivemből örülök. Parancsoljon, rendelkezzék velem: szolgálatára állok mindenben, de tárczát nem kap. Tőlem ugyan az ön lapjának első száma megjelenhet üres tárczával, olyan üressel, mint a milyen üres az én tárczám. Nem azt a tárczát értem, a melyet most kellene megirnom, hanem azt, a melyben pénzt tartanék, ha — volna s melyet — miután pénzem soha sincs — mindig üresen hordok.

Ön csakugyan itt marad? Örülök a szerencsének. Kérem, tegye magát kényelembe . . . csak ugy, mint otthon! Hanem megengedi, hogy leheverjek egy kissé ide a divánra, mert nagyon megviselt a gyötrelem ott az irósztalnál . . . Igy ni! . . .

Kedves vendégem . . . igen, most már nem tekintem ugy, mint szerkesztőt. Ön most kedves vendégem, kinek szivesen kedvében járok s hogy el ne unja magát ebben a türelmes — és mondhatom: meddő — várakozásban, kész vagyok mulattatni. Tehát kedves vendégem, akar-e egy kissé csevegni? Beszéljünk arról, a mi önt bizonyára

Ha tehát az értelmes és becsületes munka, melyet jóakarat vezérel, jóakaratot és támogatást érdemel és ha a tisztelt közönség *előlegezi a bizalmat, hogy az igért irányt betartani képesek legyünk*, segitsenek czélunk elérésében szives pártfogásukkal.

Gál Vilmos,
a „Felső-Zemplén" felelős szerkesztője.

Egy társadalmi kérdés.

Azt állitják, hogy a társadalom követi a természet törvényeit; a mint a természet törvénye megállást nem ismer, a természet törvényein alapuló társadalom sem ismerhet megállást; változás, örök változás a természet első törvénye; mi e percben volt, a jövőben már megszünt létezni, csak a multat és jövőt ismeri a természet, a jelen csak képzeleti fogalma az embereknek, mert mialatt kimondanók ezt a rövid szócskát: „jelen", — már eltünt az, a mi volt és a rohanó idő kereke egyet fordulva, a jelennek képzelt helyzet multtá válik, hogy a jövőnek adjon helyet. A folyton változó természet ujabb alkotásainál adja meg a jövőt, letünt képeivel átadva a multat az emlékezetnek.

De ha figyelemmel kisérjük a természet soha nem szünetelő haladását, átalakulását, nem egyszer, nem kétszer állunk meg töprenkedve, oly átalakulást látva, mely szépészeti fogalmainktól messze, távolba esnek ki; töprenkedve állunk meg s gondolkozunk: miért kelletett a természetnek az előttünk itt-ott feltünő visszás átalakuláson átmennie; — miért kelletett a növényvilágban törpe törzseket alkotnia; — miért kelletett az élőlények között csodabogarakat teremtenie; — miért kelletett az értelemmel felruházott embernél a „szörnyeteget" megalkotnia? S mindezen kérdésekre nem találunk feleletet. Az emberi véges ész a természet beláthatatlan müködésében nem ismeri fel az indokokat; — lát, feltünnek szemei előtt e tünetek, elvonulnak előtte az alakok s hogy mindez miért van, megfejteni képtelen.

A mi a természetben előfordul, nem szokatlan a társadalomban sem.

A társadalmi törekvésnél nem ritkán oly visszás irányban kezeltetik a haladási törekvés, hogy önkénytelenül megakad gondolatunk e kérdés felett: miért történt mindez, hol fekszik ennek indoka, mi lehet e társadalmi téves átalakulás czélja?

A szerencsés mozgalom pedig, mely a társadalmat a rendszeres előrehaladás által a czél elérésére vezeti, örömmel tölti el a haladást figyelemmel kisérő szemlélőt; de fájdalomtelt kebellel lehet tekinteni a téves mozgalomra, mely a czél elérésétől messzire elütik a társadalmat.

S a hibás ösvény követése mindig hátrányokat von maga után.

Szerencsésnek nevezhető az a társadalom, melynek minden egyes kiegészitő része egyenlően helyes irányban alakul, halad a czél felé; de ép oly szerencsétlenség az, ha az egyes részek az egésztől különválva, helytelen irányban alakulnak át, helytelen módon haladnak előre.

A jó, szép és igaz eszméjétől áthatott társadalom egyes részei magukkal viszik az össztársadalomba e szép eszmék boldogitó hatását, mig az azoktól idegen részek megmételyezik még azt az egészséges anyagot is, mely a társadalomban a helyes irány keresztülvitelének főtényezői lehetnének.

Meg kell tehát a részeknek ismerniök a helyes irányt, hogy aztán azon haladva előre, az össztársadalommal együttesen működhessenek a magasztos feladat megfejtésére: a társadalom boldogitására.

X. Y.

Van-e szükségünk hetilapra?

Minden intézménynek, vállalatnak, üzletnek, bármely emberi foglalkozási körnek, hogy hivatását betöltse, az emberi szükségleteknek ezerféle irányban nyilvánuló ágának valamelyikét szellemi vagy anyagi téren sikerrel kell munkálnia és ez által az összes emberiség jólétét előmozditani. Csak a hasznos munkálkodásnak lehet jelenleg létjoga; az egyes egyénekre és igy közvetve az egész emberiségre semmi tekintetben sem hasznot hajtó munkakör, az egyesek és a közönség részvétére, támogatására nem számithatván, a vele foglalkozónak sem használhat; minek folytán meddő foglalkozási körét csak a saját költségén tarthatja fenn, a mely fenntartás folytonos ujabb költségeket igényelvén, azt kell látnia előbb-utóbb, hogy munkakörét anyagi veszteséggel és az eddig ráforditott munka megsemmisülésével abba kell hagynia. Természetes, hogy a „Felső-Zemplén" munkaköre és jövőben rejlő sikerei is ezen általánosan és feltétlenül megkivántató kellékek betöltésétől függnek. Ha a „Felső-Zemplén"-t csakugyan e vidék szellemi és anyagi terén nyilvánuló közszükséglet szólitotta életre és ha a „Felső-Zemplén" e közszükségletnek megfelelni és ezen vidék érzett hiányait munkálkodásával pótolni képes, ugy fennállása fényes leend és mindazok, kik e lap megteremtése és majdan jövő munkálkodása körül érdemeket szerzendettek, elmondhatják, ha a megfutott pályára visszatekintenek, hogy fáradozásuk videkünket hasznára volt és igy betöltötték hivatásukat. — Ha azonban e lapot nem a közszükséglet szólitotta életre, ugy annak fennállása rövid és tragikus lesz; trivialis hasonlattal élve, csecsemő korában meg fog halni.

Az a kérdés már most, hogy e két alternativa közül melyik az igazi, melyik a két végzet közül a „Felső-Zemplén jövője?

Ez is azon kérdések közé tartozik, melyeket könnyebb feltenni, mint rá megfelelni.

De azért megkiséreljük.

Vannak olyan egyének, majdnem azt lehetne mondani, hogy tekintélyes egyének, kik állitják, hogy egy vidéki lap szik köre nem engedi meg a lehetőséget sem három-négy község vagy épen egy egész vidék érdeklődését és igy pártfogását felköltheti, vagy ha az pillanatra sikerült is, az érdeklődést és pártfogást fenntartani; mert a közönség politikai és gazdasági értesüléseit a budapesti bő napilapokból sokkal hamarább és alaposabban meritheti, mint a szük terjedelmü vidéki hetilapból. Ezenkivül a nagy napilapok az országra, világrészünkre, sőt az egész világra vonatkozó fontos eseményeket távirati összeköttetésünknél fogva majdnem pillanatnyilag hozzák olvasóközönségük tudomására, a mely nagy költséget igénylő értesülésekkel szemben a szerény vidéki lap, melynek még postaköltségre is csak szórványosan telik, hasonlithatlanul háttérbe szorul. Végre a budapesti lapok tartalma sokkal érdekesebb, mivel ott a fontos események kommentálásánál országra-világra szóló férfiak vagy asszonyságok viselt dolgai vannak egy nap tartamára megörökitve, vagy pedig legalább egyes országosan ismert egyének rejtett dolgainak napfényre hozása által országos botrányok improvisálva; mig a szerény vidéki lap kénytelen a mi kicsinyes eseményeinkről, a mint azok általunk ismert egyének közbejöttével megtörténtek, tudomást venni, amely esemény csak közönséges emberek közreműködésével történve, sokat veszit érdekességéből. Ezért szerintük a vidéki lap nem érdekes.

Ha a vidéki lap hivatása ellen itt felhozott vádak valódiak és nem csak látszólagosan helyüket megállhatók lennének, igy egy vidéki lapnak sem lenne létjoga. Akkor magától értetik, a „Felső-Zemplén"-nek sem volna hivatása, nem lenne létjoga, nem lehetne jövője. Az ellene emelt vádak azonban relativ értékűek. Igazak annyiban, hogy gyors és jól értesülés terén az országos vagy még nagyobb területek érdekeit felölelő ügyekben egy vidéki lap sem versenyezhet nagy napilappal; vagy az is igaz, hogy az abban megjelent közlemények általánosabb érdekűek, amennyiben nagyobb körök érdekei tárgyalvák. Oly diskrét dolgoknak napisajtó utján közhirré bocsájtása azonban, a mely hireket még szükebb körü müvelt társaságokban is csak suttogva beszélhetnek el, már nem fényoldala, de fattyuhajtása az egész világ hirlapirodalmának. Ezekből rendeződik az ugynevezett országos botrány. És ez annyival rosszabb, mert az ilyen személyes közlemények, még ha országos hirü emberre vonatkoznak is, nem közérdekűek és csak azon számos és nevezetes társaságok themáját szolgáltatják, a hol a nyelv mozgékonyságának előidézésére tejeskávét használnak délutánonként.

Egy országban azonban nemcsak országos ügyek vannak, hanem olyanok is, a melyek csak egy vidék lakosságára fontosak és mint ilyenek, nem képezhetik tárgyát, helyet sem foglalhatnak el oly lapban, melynek olvasó közönségének tág köre még talán az ország határain is tulterjed. Ezen ugynevezett helyi érdekü ügyeknek kell egy helyesen beosztott, hivatását betölteni tudó vidéki hetilap legnagyobb részét betölteni, de nem oly módon, hogy a hetilap csak be legyen töltve, hanem ugy, hogy az abban foglaltak által legalább valami közérdekü ügyre vonatkozó fogalmak tiztáztassanak.

Azért nagyon tévesztett dolognak tartjuk, ha egy szerkesztő a helyi érdekü közleményeket olyképen értelmezi, amint az tőlünk nem nagyon távol megtörtént, hogy lapját, a mely helyen megjelent, azon hely kaszinójának alapszabályaival töltötte ki; mivel azonban az alapszabály sok szakaszból állott, egy lapba bele sem fért, az érdekes közlemény végén meleg hangon biztositotta közönségét, hogy „jövőre folytatjuk". A vidéki hetilap rendeltetésének ilyen felfogása a szerkesztő részéről természetesen nem segiti elő lapja ügyét, sőt ha közönsége töle, mint olyantól, ki hivatását nem képes betölteni, elpártol is, nem róható fel közönynek. Sajnos, hogy a vidéki lapok legalább 50 százaléka igy van szerkesztve, és ezen körülményből a közönség nagy része, mely nem hatolhat a dolog mélyére, azon hitet meriti, hogy a vidéki lapnak nincs hivatása.

A dolog azonban nem igy áll.

Jelenleg a nagyzás korát éljük. A nagy többség, a melynek müveltsége már egy lap tartását igényli, szivesebben veszi a nagy napilapot, mert

Folytatása a mellékleten.

leginkább érdekli ez idő szerint. Beszéljünk például a tárcza-czikkekről. Nekem nagy élettapasztalataim vannak ezen a téren, különösen az olyan kisvárosi tárczákra vonatkozólag a minőt ön most tőlem vár, a melyet azonban a nagymihályi ujság első száma bizonyosan nem fog látni.

Mert azt ugyan ne gondolja, hogy egy ilyen tárczát megirni valami kevésből áll. Ehhez, uram nagyon alapos és széleskörü előtanulmány szükséges, a mit leginkább a hirlapiróiskolában lehet elsajátitani, aztán kell hozzá statisztika, aeszthetika, filozófia, psyhologia, geografia s több efféle ia. A „kisvárosi-tárcza" irójának mindenek előtt tőtől-hegyire ismernie kell a különbséget a mi a kisváros és a nagyváros közt fennáll, ez pedig nem könnyü dolog. Mert azért, hogy egy város *kicsi város*, még nem következés, hogy kisváros, valamint, hogy sok *nagy város* csak kisváros. Ugy tessék érteni, hogy a „kisváros" elnevezés oly elméleti fogalom, melynek való képét csak alkalomadta példákból, a gyakorlatban tanulhatjuk megismerni. Azt hiszem, elég érthetetlenül, következésképp: elég tudományosan fejeztem ki magamat, mert ezt a definicziót egy nagyhirü német tudós könyvéből tanultam. Ezt már most vagy megértette ön, vagy nem. Ha megértette: ugy tisztában vagyunk, ha meg nem értette: ez csak azt mutatja, hogy nincs érzéke a német alaposság iránt s ez esetben ajánlom a legértetetlenebb német szerzők szorgalmas tanulmányozását.

De térjünk vissza a „kisvárosi tárczára„ Ah, kedves emlékek azok, melyeket fölidéz előttem ez az alkalom! Eszembe jut az első nyomtatott tárcza-czikkem. Ön uram, a ki itt ül a nyakamon (bocsánatot, most ismét a szerkesztőhöz beszélek) . . . és a kinek érzéketlen arczáról rettegve olvasom le a gyilkos fenyegetést: „tárczát vagy életedet" — eltudja-e képzelni, feltudja-e fogni azt a büszkeség és boldogság vegyülékéből álló valamit, a mit én éreztem, midőn nevemet legelőször olvastam egy „fővárosi nagy lap" vonala alatt?

Az első nyomtatott tárcza-czikk!

Az volt valóban, egy valóságos, nyomtatott kisvárosi tárcza. Gondolom, a nótáriusné asszony uzsonnáit énekeltem meg s ugy emlékszem, hogy egyuttal rettenetesen összeszidtam benne a nagy sarat, a mely megakadályozta, hogy az ifjuság által rendezett elite-bálnak fényes sikere legyen. Pompás, sikerült egy tárcza volt. A „fővárosi nagy lap" szerkesztője saját kezével irt levélben mondott érte köszönetet. Az ilyen udvarias szerkesztőknek az ember örömmel ir akármit, nem ugy, miat önnek, szerkesztő ur, a ki elég udvariatlan erőhatalommal követelni egy gyenge órában tett meggondolatlan igéretem teljesitését. Az ilyen dolgot szerkesztő ur, kérni szokták s miután ön kérés helyett követel: a tárcza-czikkről szó sem lehet. Érti-e? Nem is felel? De hát mit ir ön? . . . Micsoda?! . . . Mig én azt hiszem, hogy valami vezérczikken kinlódik ott a mellék-asztalnál, ön amit itt össze-vissza tecsegtem, mind legyorsirta! És talán avval a szándékkal, hogy lapjában tárcza helyett kiadja!! Ez árulás! . . . több: a gondolatok erőszakos eltulajdonitása! . . . Tiltakozom!

nak helyzetét a biztositó intézetek rendkivül megnehezitik az által, hogy különféle akadályokat görditenek a biztositási összegek kifizetése elé és abból olyan nagy részt akarnak levonni, hogy a kifizetendő összegekből alig fedezhetnék a bolti állványok és egyéb felszerelések költségeit. Természetesen, a biztositások felvétele alkalmával igérnek füt-fát, de ha arra kerül a sor, hogy fizetniök kell, akkor az üzletszabályzatok beláthatlan menyniségü paragrafusai mögé bujnak és a végletekig bosszantják a károsultakat.

— **A sztárai gyilkosság.** A nagy feltünést keltett gyilkossági ügyben, melynek tudvalevőleg gróf *Sztáray* István lett az áldozata, most olyan fordulat állott be, mely alapos reményt nyujt a sokat keresett és vakmerő gyilkos kézrekeritésére. Ugyanis a nagymihályi csendőrség f. hó 6-án Sztárán letartóztatott három embert és két asszonyt, kik ellen már eddig is oly sulyos gyanuokok merültek fel, hogy remélhetőleg pár nap alatt beismerik a tett elkövetését. A vizsgálat érdekében egyelőre nem kaphatván bővebb adatokat, minden kommentár nélkül csak azt közöljük ez ügyben, a mit a teljesen megbizható helyről és illetékes egyéntől hallottunk. — Az, hogy S.-A.-Ujhelyből távirat érkezett volna, mely azt tudatta, hogy az ott fogva levő sztárai asztalos legény beismerte a gyilkosság elkövetését, nem felel meg a valóságnak.

— **Fiatal tolvajok.** Joh János dubrókai és Hutman János szalóki fiuk a mezőn őrizve a jószágokat, eszökbe jutott, hogy milyen jó volna most nekik sört inni. Nem sokáig töprenkedtek azon, hogy mikép lehetne e szándékukat megvalósitani, egyet gondoltak és este betörtek a butkai koresmába, honnét nagyobb mennyiségü élelmiszert és egy 25 literes hordó sört elemeltek. Ezt azonban vesztökre tették, mert mielőtt megizlelték volna a sört, az épen ott portyázó málczai csendőrök elfogták őket és bekisérték a nagymihályi kir. járásbiróság fogházába, hol most várják méltó jutalmukat: a megbüntetést.

— **Kedvezményes utazási jegyek.** A vármegye főispánja felhivta a főszolgabirói hivatalt, hogy a járás területén működő iparoskröket és testületeket megfelelően értesitse arról, hogy az ezredéves országos kiállitásra ha legalább egyszerre huszan utaznak, 8 frtért jegyfüzeteket bocsát rendelkezésre. Ezen jegyfüzetekben foglaltatnak: egy harmadosztályu menettérti jegy, két drb. belépti jegy, két drb. szállásszelvény és két drb. ebédszelvény. — Ezenkivül a kiállitási igazgatóság gondoskodik kalauzolásról is. — Ha az iparosok ilyen jegyfüzeteket akarnak szerezni, az utazás előtt legalább 10 nappal forduljanak a kiállitási igazgatósághoz Budapestre, vagy az ezredéves országos kiálltás kassai kerületi bizottságához.

— **Sertésvész.** Abaráról irják lapunknak hogy ott már három hét óta pusztit a sertésvész s ez idő alatt több mint 100 drb. pusztult el. A betegséget állitólag K.-Helmeczről, illetve Czigándról hurczolták be Abarára olyanok, kik marhalevél nélkül vásároltak süldő malaczokat Helmeczen. A község zár alá van helyezve.

— **Nagy riadalom.** F. hó 6-án este 10 és 11 óra között nagy riadalmat és ijedtséget okozott a rendőrség trombitálása, a harangok félreverése és tevékeny tüzoltóságunk kivonulása. Ez időben ugyanis nagy tüz dühöngött a szomszédos Csecsehó községben, hol 10 ház teljesen a lángok martalékává lett és a mely tüz a csendes esteli időben épen ugy látszott, mintha városunk alsó részén égett volna. Ha el is ismerjük, hogy a rendőrség és tüzoltóság az első pillanatokban nem szerezhetett alapos tájékozást arról, hogy tényleg hol pusztit a tüz s kötelességtudásból sietve iparkodtak a vész szinhelye felé, de az már mégis furcsa dolog, hogy a tornyokban sem győződnek meg előbb arról, hogy hol van a tüz, hanem oknélkül verik félre a harangokat, mi által fellármázzák és felizgatják az egész lakosságot.

x **Mulatságos tévedés.** Egyik közel vidéki főszolgabiró valami közérdekü ügy létesitésén fáradozván, kerületének körjegyzőihez rendeletet intézett, melyben fölkéri őket, hogy a következő hetivasárra jöjjenek be a városba és hozzák el egyuttal magukkal a kerületben levő birákat is.

Pár nap mulva beállit az irodába nyakig sárosan az egyik jegyző:

— Jónapot kivánok, tekintetes főszolgabiró ur! Megjöttünk instálom, a mint paranesolni tetszet.

— No szép, de hát a többieket hol hagyta?

— Kint vannak, kérem a hátulsó udvaron.

— Hát miért nem jöttek be? Hivja be őket.

— Ejnye, tekintetes főszolgabiró ur, tréfálni tetszik. Már hogyan jöhetnének be azok az irodába? Hiszen még a szarvuk sem férne be az ajtón.

— Mijük? A szarvuk? Micsoda bolondságokat beszél itt maga nekem? kinek a szarvai?

— Hát a bikáknak, instálom, akiket, mint rendeletében irva volt, magammal hoztam.

Rossz irása volt ugyanis a rendeletet másoló dijnoknak, és a körjegyző az „*r*" betüt „*k*"-nak nézte s birák helyett bikákat olvasott s azokat az egész körjegyzőségből be is hajtatta.

CSARNOK.

Flórián utazása.

Irta: **Gál Vilmos.**

— Megjelent a „Szabad Szó"-ban. —

A csicsófalvi kaszinó, vagy mint a csicsófalviak nevezik, nemzetközi müvelődési s kulturális klubb, épen választmányi ülést tartott, eldöntendő azt a nagy kérdést, mit isznak majd az emberek, ha a filokszera mind megeszi a szőlőket.

A klubbnak tizennégy rendes tagja volt, a kik közül tizenkettő egyszersmind választmányi tag is volt. Hogy a másik két rendes tagot is nem választották meg választmányi tagnak, nem a csicsófalviakon mult, hanem azon, hogy az egyik tag egyszersmind a körszolgai funkcziókat teljesitette s mint ilyen, nem volt alkalmas a választmányi tagság magas tisztségére; a másikat pedig foglalkozása (lévén házaló) az év legnagyobb részében távol tartotta Csicsófalvától és igy annak kulturális czéljain ugy sem sokat lendithetett.

A választmányi tagok teljes számban összegyülvén, a kör elnöke, Borzas Flórián kántor és vegyeskereskedő, megnyitotta az ülést. Miután az elnök inditványára a választmány határozatilag kimondta, hogy oly fontos dolog felett nem lehet elhirtelenkedni, miért is a jövő ülésben fognak a felett határozni, hogy melyik ülésben hozzák meg a döntő határozatot, az elnök ünnepélyesen berekesztette az ülést. Ezután megkezdték a választmányi ülés után a tanácskozásban kifáradt elmék felfrissitésére tartani szokott áldomásivást. Buxbaum Náthán nagyvendéglős, választmányitag, sürün hordta az asztalra a bikavérrel telt üveget s igy nemsokára a nemes választmány igen vig hangulatba jött.

Később deus ex machina-ként megjelent Csicsófalva ünnepelt primása: Kukus s két rajkójával rázenditette a nótát. Kukus valamikor maga is körtag volt, de mivel e cimenen a többi körtagok ingyen muzsikához formáltak jogot, Kukus kénytelen volt lemondani a körtagságról, többre becsülvén e megtiszteltetésnél a tányérba — bár ritkán hulló piczulákat.

Igy azután bor és zene mellett a vigság tetőpontjára hágott, ugy annyira, hogy Borzas Flóriánnak, a köztiszteletben álló elnöknek, mikor éjfélfelé haza akart menni, lábai megtagadták a szolgálatot.

Nosza, lett ijedelem a kör tagjai között, mert ismerték Borzas Flóriánné dicséretre méltó szokását, hogy ha férje éjfélig haza nem jő, nyujtófával föltegyverkezve, szokta drága élete párját fölkeresni s a körtagok tapasztalásból tudták, hogy az ily találkozásnál nem tanácsos jelen lenni.

Megindult hát a tanácskozás, hogy miként lehetne Flórián urat a vész kitörése előtt csendesen hazaszállitani, mig végre egy leleményes körtag fejében megszülemlett az eszme: hozassunk bérkocsit!

Igen, mert Csicsófalva annyira előrehaladt már a czivilizáczióban, hogy két egyfogatu bérkocsija is volt.

A körszolga rögtön elszaladt a szomszédban lakó bérkocsishoz s nemsokára diadalmasan jelentette a körtagokkal: a fogat előállott!

Erre a körtagok elbucsuztatva Borzas Flóriánt, gyengéden kituszkolták az ajtón, mely előtt a bérkocsi állott, és imigyen gondoskodva szeretett elnökükről, vigan folytatták a mulatozást.

Borzas Flórián nem akarván a kocsis előtt gyöngeségét kimutatni, összeszedte minden erejét s bátor, bár ingadozó léptekkel tartott a kocsi felé.

Flórián és a kocsi közt egy keskeny árok vonult. Ezt a közlekedési akadályt a csicsófalviak csinos fahiddal hidalták át, mely előtt állott a bérkocsi. Flórián ur ereje fogyatékán lévén, sietve akart a kocsiba jutni, ennek, meg a csicsófalvi pokoli sötétségnek lehet tulajdonitani, hogy Flórián a hid helyett az árokba lépett, ott egy kisdarabig botorkált, mig a hid alacsony karfája kezébe nem került; ennek segitségével kilépett az árokból s abban a boldog hiszemben, hogy ő most a bérkocsiba lépett, leült a hidra, hátát a hid karfájának vetve, harsány hangon elkiáltotta:

— Hajts kocsis!

A kocsis hallván a parancsszót, azt hitte, hogy Flórián ur fenn ül a kocsin, közzévágott az egyfogatunak s elrobogott. Borzas ur pedig hallotta a kocsizörgést, azon hiszemben, hogy a kocsi vele robog otthona felé, megnyugodva sorsa felett, álomra hajtotta gondtól, bortól terhes fejét, szeliden kezdett horkolni.

Midőn a kocsis megérkezett Borzas ur lakásához, csak akkor hült el, mikor észrevtte, a kocsiban a nagy ürességet. Ismerve Borzas ur nemfizetési hajlamát, a leleményes kocsis ugy fogta fel a dolgot, hogy Flórián a vitelbér megfizetését elkerülendő, lakásához közel kiugrott a kocsiból. — Várj csak te Borzas, — dünnyögte mérgesen, — most ez egyszer nem csalsz meg.

A kocsit egy félreeső helyre állitotta, nehogy Borzas megsejtse a cselt, s lesbe állt a kapuhoz, hogy Borzast, majd ha haza akar osonni, nyakon csiphesse.

Ezalatt a mellékutczában egy jókedvü kompánia haladt arra, s meglátva az őrizetlenül álldogáló kocsit, felkaptak, ki a bakra, ki a kocsiba, hova férték s szép csendesen elhajtottak, egy körutazást teendő a falu körül.

A kocsis végre megunta a sok várakozást, a bosszut másnapra halasztva, haza akart hajtatni.

Az ám, de a kocsinak hült helyét találta. Elrémülve kezdett kiabálni: Segitség! rablók, gyilkosok!

Borzasné férje távolléte miatt fent virrasztott, meghallotta a segélykiáltást. Rögtön háznépestül fölfegyverkezve, a helyszinére rontott.

Itt a kocsis nagy jajgatás közt adta elő, hogy egy istentelen rablóbanda először Borzas urat, azután az ő kocsiját rabolta el.

Borzasnénak sem kellett több, fellármázta a szomszédságot, rokonságot, a kik azután fölfegyverkezve kaszával, kapával, elindultak hosszu csapatban felkeresni a rablókat s megszabaditani Borzas Flóriánt élve vagy halva.

Ezalatt a jókedvü választmányi tagok mitsem sejtve a közelgő vészről, vigan mulatoztak tovább, mikor egyszerre kicsapódik a klubb ajtaja s beront rajta egy egész felkelő csapat Borzasnéval az élén.

— Hah! ti lumpok és gyikosok! — kiáltá Borzasné, miközben jobbjában egy öcska fringiát, baljában pedig a klubbtagok előtt ismeretes nyujtófát forgatta, adjátok elő az én drága Flóriánomat, vagy leapritlak valamennyieteket.

Képzelhetni a klubbtagok rémületét, Kukus elsápadva (már amennyire egy czigány el tud sápadni) orditotta:

— Jáj sent dévlá, segits! kitert á forrádálom! — és többé nem várt ügyességgel mászott fel a kör könyvtárának nevezett, üres üveggekel telt nagy szekrényére s onnan kiabált tovább:

— Ne hágyd mágád drágá mágyár nemzsetem!

A klubbtagok is eltorlaszolták magukat egy hosszu asztallal s nagy parlamentirozás után voltak hajlandók biztos menhelyükről elöjönni s a csapathoz csatlakozni. Igy aztán megerősödve folytatta a csapat a kutatást.

A mint a csapat a hid mellett elhaladt, lassu suttogást s mozgást hallottak.

— Megálljatok! — rebegte Borzasné — itt vannak az árokban a rablók, bizonyoson most osztozkodnak a zsákmányon, talán szeretett Flóriánom holtteste felett.

Haditervet csináltak, lassan körülfogták a hidat, adott jelre minden oldalról nagy zajjal a rablókra rohantak és — — — ott találták Borzas urat, ki az igazak álmát aludta s egyre motyogta álmában:

— Hajts már gyorsabban, mindjárt tizenkét óra, vár már otthon a vén satrafa!

Reggeledett már, mire Flóriánba lelket tudtak verni s eltudta mesélni a dolgot. A félreértés annál hamarabb kiderült, mert időközben a kocsi is megkerült.

Szegény Flórián! daczára annak, hogy még csak fel sem ült a kocsira, mégis ő fizette meg e tragikomikus kocsikázás árát, mely fizetségben jelentékeny szerepet játszott a harczias Flóriánné, meg a nyujtófa.

hisz abból azt mondja, elolvashatja azt is, hogy mit beszél az angol vagy a francia külügyminiszter a parlamentben, vagy éppen a nagy német császár jelenleg micsoda „geniestückre“ készülödik; hány millió deficzitje van az évi költségvetésben egyik vagy másik országnak és élvezi a politikai dicsőséget, a mit ezen utóbbi deficzites téren más nagy nemzetek elöl magunknak elhóditottunk.

A nagy napilapokból tudomást vehet a közönség, hogy az ország ügyeit a hatalmasok miként intézik. Mint müvelt embernek, csakugyan tájékozva kell lenni az ország viszonyai felöl, de ezen tájékozást csak magáért a tudásért kell a közönségnek megszereznie, mert ennek birtoka által nem használ sem magának, sem az országnak. Akár jól, akár rosszul folyjanak a dolgok, egyik esetben sem bizzák elintézésüket a müvelt közönségre, elvégzik azt ő nála nélkül is.

És éppen ebben van a különbség a vidéki hetilap és a politikai napilap közt, hogy mig utóbbinak tárgya az ő hozzájárulását nem kivánja, addig a hetilap helyi érdekü tárgyainál felmerülö ügyeket nemcsak hogy a vidék és közönsége nélkül el nem lehet intézni, mint amazt, hanem éppen csak is ő általa hajtható végre. A nagyzás korában ugyan soknak jobban esik a milliókról való állami számadásokat, melyeknek végrehajtása nem az ő feladatuk, figyelemmel kiséri, mint az egynéhány ezer, vagy egynéhány tizezer forintos községi évi költségvetést tételenként megvizsgálni; pedig ez már ránk volna bizva, de kicsinyesnek tartjuk, hisz az állam milliókról számol ez a mi egy pár ezer forintos költségvetésünk bagatell! Ha azonban jön a pótadó, azt sokaljuk és a nagy teherröl panaszkodunk, a helyett, hogy a községben jól gazdálkodnánk. Vagy nem közönbösség-e a saját ügy iránt az, ha elolvassa a budapesti lapból a tanács intézkedéseit, hogy mint kell eljárni az utczák tisztántartását illetőleg és nagy európai müveltségében nem látja meg, hogy ajtaja elött szemetes domb van, amit épen talán ő maga hordott oda. Vagy nincsenek-e körülmények, amelyek az egyes vidéket közös eljárásra szólitják fel. Vagy a községi autonomiából ki gyakorolja a még megmaradt jogot? Ez is ránk van bizva s annak idején az illető községre nem is érdektelen, söt választáskor fontossá is válik, az által, hogy munkára termett, becsületes ember lett-e választva, vagy hivatalára alkalmatlan. Vagy társadalmi téren is talán a vidéken, nemcsak egy községbeli ismeri egymást és ha az ismerősök egymásról tudomást vesznek néha-néha, bir rájuk olyan fontossággal, ha nem is oly nagyon hires emberek, mint ha olvassák a személyi hirek között, hogy gr. Toldallagi Balambér rátót-palinkai birtokától két napi tartózkodásra a fö- és székvárosba érkezett.

A társadalmi érintkezés és érdeklödés terén különben hátra vagyunk, nagyobb községeink ugy érintkeznek egymással, mint két nagy hatalom, söt az egyes emberek is, ha találkoznak, ugy néznek egyik a másikra, mint két idegen, pedig a családjáról mindenki tudja, kivel találkozott. Népünk ugy látszik, nem közlékeny ebben a szokásban, a rideg zárkozottságon, a keleti örökségen még nem adott tul. Pedig azért e vidéken el van terjedve az a nézet, hogy ha egyszer közlékeny kedvünkbe jövünk, tudnánk mit közölni és ha egyszer munkálkodni akarnánk, tudnánk is munkálkodni. Lehet, hogy igazunk van, de ki tudja, még nem próbáltuk.

Próbáljuk meg!!!

Volna tehát a „Felsö-Zemplén“ heti lapnak a vidéket érdeklö themája elég, a vidéket érdeklö tárgy is megvan, csak emberek kellenek hozzá, akik azt meglássák. Ha vidékünkön olyan emberek, kik a közérdekü dolgokat felismerik, az iránt érdeklödnek, tehetségük és kedvük az ügy fejlesztésére nem hiányzik, elegendö számban vannak, ugy a „Felsö-Zemplén“ hivatást fog betölteni.

Olvasóinkhoz!

A „Felsö-Zemplén“ ezen számát mutató gyanánt számos példányban küldtük szét, hogy a t. közönségnek minél szélesebb körben nyiljék alkalma megismerni a czélt, mely felé lapunk törekszik s itélni az irány fölött, a melyben megindult.

Felkérjük tehát azon t. olvasóinkat, a kik lapunkat járatni akarják, hogy elöfizetéseiket minél elöbb sziveskedjenek megtenni.

Azok, kik ezen számot bármi okból meg nem kapták, kéretnek az elöfizetés alkalmával a kiadóhivatalt erröl értesiteni, mely esetben részükre az haladék nélkül expediáltatni fog.

Vidéki olvasóink részére nyomatott pénzutalványokat csatolunk, melyre csak a név, elöfizetési összeg és lakhely irandó a beküldés elött.

Lapunk első rendes száma f. évi szeptember hó 3-án jelenik meg.

Az elöfizetések a „Felsö-Zemplén“ kiadóhivatalába küldendök.

Elöfizetési árak:

Negyedévre . . .	1	frt.
Félévre	2	„
Egész évre . . .	4	„

Tekintettel arra, hogy lapunk a rendes évnegyednél elöbb jelenik meg egy hónappal, az elöfizetési dijakat a f. évi szeptember—deczember hónapokra 1 frt 30 krban állapitottuk meg és igy kérjük az elöfizetések szives megtételét.

Tisztelettel

A „Felsö-Zemplén“ kiadóhivatala

Landesman B. könyvnyomdája Nagy-Mihályon.

Vegyes hirek.

— **Az adókivetés.** A városunkban müködött adókivetö bizottság a napokban teljesen befejezte munkálatait és igy most már mindenki tudja, hogy mennyi adót fog fizetni a legközelebbi három évben. Majdnem általában azt lehet hallani, hogy a kivetés elég humánusan történt, ami bizonyára nagyrészben *Stépán* Gábor nagybirtokos érdeme, aki az adózó polgárok érdekében kivétel nélkül minden lehetöt megtett. — Megemlitjük, hogy körülbelül 60 polgár az illetékes hatósághoz az adókivetési javaslat ellen észrevétellel élt és a kiknek épen emiatt a jelenvolt elöadó megfelebbezte adójukat. — Természetesen ebböl még nem lehet azt következtetni, hogy az elöadó felebbezése figyelembe vétetik.

— **Szabadságon.** *Roskovics* János kir. járásbiránk hat hétre terjedö szabadságidejét f. hó 16-án kezdi meg. Távollétében a járásbiróságot *Ferenczy* Sándor kir. albiró fogja vezetni.

— **Az utczák elnevezése.** Köztudomásu, hogy a város képviselötestülete a millennium alkalmából diszközgyülést tartott, amikor a többek között az is elhatároztatott, hogy a város utczái uj és hazafias neveket kapnak. Minthogy tudomásunk szerint ez ügyben mindeddig nem történt semmi, emlékezetébe hozzuk a képviselötestületnek e dolgot, nehogy egészen feledésbe menjen az.— Szerintünk ugyan sokkal helyesebb lett volna, hogy ha az utczák mindjárt a diszközgyülésen nyerték volna el uj neveiket, de ha már ez meg nem történt, igyekezzék a képviselötestület a saját kebeléböl például egy három tagu bizottságot kiküldeni, mely bizottságnak tegye feladatává, hogy a legközelebb megtartandó képviselötestületi közgyülés elé terjeszsze be azon neveket, a melyekkel az egyes utczákat javasolják felruházni. Ennek megtörténte után pedig helyes lesz minden utcza két végére táblákat készittetni, hogy a közönség is tudomásul vehesse az ujitást.

— **Ipartestületi közgyülés.** A Nagy-Mihályon pár héttel ezelött alakult ipartestület f. hó 2-án közgyülést tartott *Jelenek* Gyula szolgabiró jelenlétében és *Roncsinszky* Ágoston elnöklete mellett. A közgyülés fötárgyát a békéltetö- és számvizsgálóbizottság megválasztása képezte, mely után a szolgabiró bemutatta a közgyülésnek *Mathiász* József igazgató-tanitót, mint az elsöfoku iparhatóság által kinevezett állandó iparhatósági biztost. — Az ipartestület müködését már tényleg megkezdte és bizony kivánatos, hogy mindazon iparosok, kik különféle kicsinyes okok miatt még nem léptek be a testületbe, hogy ezt minél elöbb megtegyék, mert ezzel csak a saját érdeköket segitik elö.

— **A rendörség figyelmébe.** Általános a panasz városunkban, hogy a rendörség épen semmi gondot nem fordit arra, hogy megakadályozza a kofaurak és asszonyságok kapzsiságát. Minden piacz alkalmával kora reggel összevásárolják az élelmi szereket és gyümölcsöket, minek következtében a közönség kénytelen tölök kétszeres, söt háromszoros árak mellett fedezni szükségletét. Ez pedig nem helyes igy, és okvetlen szükséges, hogy a rendörség ezt a manipulácziót minél elöbb és szigoruan ellenörizze. — Meg kell honositani nálunk is azt, hogy a kofáknak ne legyen szabad reggeli 9 óra elött semmit sem vásárolni. Első a közönség érdeke és arra való a rendörség, hogy ezen érdeket meg is óvja.

— **Átvonuló katonaság.** Lesz élénkség városunkban a folyó hó 28-30-ika közötti időben. Ugyanis a 78-ik honvéd gyalogdandár körülbelül 130 tiszt, 3100 legény és 200 lóval Nagy-Mihály, Stankócz, Hoor, Gálszécs, Dargó vonalon szabadon gyakorolva Bőöd-Pető-Szinyére menetel. A dandárparancsnokság átiratot intézett, a vármegyei alispánhoz, hogy a gyakorlatok és menetek zavartalan végrehajtása érdekében intézkedjék. Ennek folytán utasitva lettek a megjelölt vonalon fekvö községek, hogy a katonaság részéröl igényelhetö szolgálmányokat, nevezetesen elhelyezés, elöfogatok stb. elöállitását készségesen és kellö időben elöállitsák. — A katonasággal jön a kassai honvéd-zenekar is és igy lakosságunknak nemcsak a gyakorlatokat lehet megtekinteni, hanem gyönyörködhet a zenekar játékában is, amennyiben — mint értesülünk — a három nap egyikén térzene is rendeztetik.

— **Ellenörzési szemle.** A nagymihályi járásban levö népfelkelök ellenörzési szemléje Málczán f. évi október hó 2-án és 3-án, Nagy-Mihályon pedig 5-én és 6-án fog megtartatni. Felhivjuk az érdekelt népfelkelök figyelmét e körülményre.

— **Esküvö.** *Brügler* Samu nagymihályi lakos *Jenny* leányának esküvöje *Weisz* Gyula szatmári kereskedövel f. hó 16-án tartatik meg városunkban.

— **Felszentelés.** *Lakner* Antal helybeli lakos *József* nevü fia, ki a premontrei rendieknél végezte tanulmányait, f. évi szeptember hó folyamán lesz felszentelve.

— **Tánczmulatság.** Az „abara-vidéki tanitói énekkar“ folyó évi augusztus hó 20-án a deregnyöi erdöben nyári zártkörü tánczmulatságot rendez. Beléptidij: személyjegy 2 korona; családjegy 4 korona. Kezdete d. e. 9 órakor, vége a hajnali csárdással. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. Kedvezötlen idö esetén fedett helyröl gondoskodva van.

— **Vásár.** Augusztus havi országos vásárunk holnap és holnapután tartatik meg. A mint az elöjelekböl és az általános hangulatból következtetni lehet, a kinálat minden tekintetben nagyban felül fogja multi a keresletet. Sajnos.

— **Helyettesités.** A sztropkói kir. járásbiró f. évi szeptember hó 1-én kezdi meg szabadságát. Távollétében a járásbiróságot *Skultéty* István helybeli kir. albiró fogja vezetni.

— **Áthelyezett anyakönyvvezetök.** A belügyminiszter *Oldal* János abarai és *Gazdag* Kálmán n.-kázméri anyakönyvvezetöket kölcsönösen áthelyezte. Az áthelyezett anyakönyvvezetök a napokban már el is foglalták uj állomásukat.

— **A lazonyiak öröme.** Van öröm Lazony községében azon alkalomból, hogy a majdnem egészen ujonnan épülö templom munkálataival gyorsan haladnak a teljes befejezéshez és megtarthatják mielöbb az ünnepélyes felszentelést, melyre a lazonyiakon kivül a szomszédos községek is nagyban készülödnek.

— **Épitkezés.** A néhány nappal ezelött városunkban dühöngött tüzvész következtében leégett takarékpénztári épület tetözetét és mellékhelyiségeit már épitik. A takarékpénztár hivatalos helyiségeit ideiglenesen az udvari földszinten levö helyiségekben helyezte el. — Itt emlitjük meg azt is, hogy a leégett kereskedések tulajdonosai-

Szerkesztői posta.

F. I. urnak Abara. Erkölcsi zsiradékkal és őszinte buzditó szavakkal telt levelét vettem, melyért fogadja hálás köszönetemet. Valóban jól esett a nagy munka megkezdése előtt a levél olvasása és szinte érzem, hogy bátorság és kitartásra serkent annak minden egyes szava. Még egyszer köszönet és üdvözlet!

O. G. plebános Cs.-Apácza. A „nagy csomó" küldeményért őszinte köszönet. Mint látja, már kezdjük fogyasztani.

Aragó. Hireket kérünk, ez a fő. A beküldött tárczát pedig csak akkor használhatnók, ha — pénzes volna.

Málcza. ? ? ?

Deregnyő. A hirek beküldésénél ön csak erre feleljen: mikor, hol, ki, mit, miért. — Az anyag feldolgozását bizza mi ránk.

Névtelen levélirónak. Helyben. Valóban nem tudjuk, hogy hozzánk intézett levelét mikép biráljuk el. Annyit azonban mondhatunk, hogy lapunk sohasem fogja az esetleges ellentéteket elmérgesiteni, hanem minden tehetségével oda törekszik, hogy inkább azokat kiegyenlitse. A mi a lap fönnállására vonatkozó nézetét illeti, lehet, hogy igaza van. Ha a közönség nem óhajtja annak létezését: leülünk és hallgatunk.

Felelős szerkesztő:
GÁL VILMOS.
Kiadó-tulajdonos:
LANDESMAN B.

Nyilt-tér.

(Ezen rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget *a szerk.*)

Egy jó házból való fiu **tanulónak** felvétetik Bucsinszky Lajos üzletében Nagy-Mihályon.

A Dreher-féle kőbányai sörraktár hozzávaló jégveremmel és az egész felszereléssel olcsó áron eladó.
Értekezhetni Szóucsek Nándor kereskedésében N.-Mihályon.

279. szám.
1896.

Árverési hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a satoraljaujhelyi kir. törvényszék 1896. évi 5803. számu végzése következtében *Dr. Kellner Mihály* ügyvéd által képviselt *Friedman Simon* javára *Goldfinger R.* ellen 250 frt 41 kr. s jár. erejéig foganatositott kielég, és bizt. végrehajtás utján lefoglalt és 486 forintra becsült vegyes rőfösáruk és házi butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a n.-mihályi kir. jbiróság 3982/1896. számu végzése folytán 250 frt 41 kr. tőkekövetelés, ennek 1895. évi október hó 31. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 69 frt 69 krban biróilag már megállapitott költségek erejéig alperes nagymihályi lakásán leendő eszközlésére **1896 évi aug. hó 12. napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek a becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Nagy-Mihályon, 1896 évi aug. hó 2. napján.

Gál Vilmos,
kir. birósági végrehajtó.

225 sz.
1896.

Árverési hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a varannói kir. járásbiróság 1896. évi 2688. számu végzése következtében *Peresztlényi István* ügyvéd által képviselt *varannói takarékpénztár* javára *Zubkó János, Glück Dávid és Fried Mór* ellen 30 frt 42 kr. s jár. erejéig foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 315 forintra becsült tehén, ökrök, szekér, sertésből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a n.-mihályi kir. jbiróság 2688/1896. számu végzése folytán 30 frt 42 kr. tőkehátralék, ennek 1896. évi julius hó 1. napjától járó 8% kamatai és eddig összesen 36 frt 50 krban biróilag már megállapitott költségek erejéig alperesek nátafalvi lakásán leendő eszközlésére **1896. évi augusztus hó 17. napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbett igérőnek a becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Nagy-Mihályon, 1896. évi julius hó 23. napján.

Gál Vilmos,
kir. birósági végrehajtó.

GLÜCK MÓR
NAGY-MIHÁLY.
Ajánlja az
EPERJESI NÉPBANK KÁLYHAGYÁR
tiszta fehér, barna, zöld, chamois, majolica, stb szinü
CSISZOLT CSERÉPKÁLYHÁIT
valamint diszes **kandalló-kandallós kályháit** és **takaréktűzhelyeit**, melyek az egész iparágban elsőrangu helyet foglalnak el és számos kitüntetésben részesültek.
Jutányos árak mellett a legszolidabb kivitel biztositatik.
A kályhák felállitását a gyár kipróbált, szakavatott állitói végzik. Egész épületek kályhaberendezését tetemes árengedménynyel vállalom el.
— **Mintakályhák raktáromban megtekinthetők.** —
Portland és Román cement jutányos árban nálam kapható.

140. szám.
1896.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a nagymihályi kir. járásbiróság 1332/96. számu végzése által *Lipinszky Manó* javára *Molnár György* ellen 26 frt tőke, és eddig összesen 21 frt 70 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégitési végrehajtás alkalmával biróilag felülfoglalt és 375 frtra becsült tehenek, lovak és szekérből álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a fenti sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszinén, vagyis alperes *kisráskai* lakásán leendő eszközlésére **1896. augusztus hó 24. napjának d. e. 10 órá'a** határidőül kitüzetik és ehhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet igérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapitott feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Nagy-Mihályon, 1896. évi julius hó 24. napján.

Gál Vilmos,
kir. bir. végrehajtó.

Eichenbaum Lipót
Nagy-Mihály.
Ajánlja nagy raktárát mindennemü
fényezett és kárpitozott
butorokban
a legjutányosabb árak mellett.
Saját asztalos műhelyemben
butorok
megrendelésre is készülnek.

Barnai Andor
a „Kos"-hoz czimzett szállodája
Sztáray gróf kastélya átellenében
Nagy-Mihályon.
Ajánlja kitünő minőségü valódi hamisitatlan, az 1893. évi XXXIII. törvényczikk értelmében kezelt
asztali és csemegeborait
utczai kimérésben mérsékelt árban.

Kitünő minőségü asztali bor	1 liter	42.
„ „ „ „	„	54.
„ „ „ „	„	60.
Feszt-féle *Vinnai gyöngy*	„	1.00.
Hegyaljai szamorodni	„	1.20.
„ „	„	1.50.
889-iki „ „ **gyógybor**	„	200.

Az orvos urak b. figyelmébe!

Tokaji asszú **gyógybor**	1 liter	3.00
„ „ „	„	4.00.
legf. „ „ „	„	5.00.
Ménesi veres asszú	„	2.50.
Kitünő ó szilvórium	„	1.10.
Szyrmiai régi	„	1.50.

A borok árai nagyobb mennyiség vételénél egyezségileg olcsóbbak.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy üzletemben **állandóan friss csapolásu kőbányai sor, villás reggeli és friss kassai virstli kapható.**

***Ebéd, vacsora, hideg és meleg ételek** a nap minden szakában **étlap szerinti** rendes árak mellett kaphatók.*

Az utazó közönség szives figyelmébe ajánlom **ujonnan renovált vendégszobáimat.**
— *Tágas istállók és kocsiszinek.* —

Landesman B. N.-Mihály.
Ajánlja a legizlésesebb betük- és diszitések-, két gyorssajtó- s a szükséges segédgépekkel berendezett
KÖNYVNYOMDÁJÁT,
hol a legolcsóbban s nagy gyorssajtójának munkaerejénél fogva leggyorsabban készülnek mindenféle nyomtatványok, u. m.: hirlapok, folyóiratok, báli- és lakadalmi meghivók, falragaszok, röpiratok, vonalozott vagy rovatos nyomtatványok, gyászjelentések, névjegyek, eljegyzési- és üzleti kártyák, stb.
Továbbá ajánlja könyv-, papir-, iró- és rajzszer-kereskedését.

LIEBLICH M.

Nagy-Mihály.

Ajánlja legjobban felszerelt

divat- és rövid-áru

czikkeit legjobb minőségben és lehetőleg jutányos árban.

Férfi és női fehérnemüek, kesztyük, harisnyák, nyakkendők, nap- és esernyők, kézimunkák, kötő- és himző-pamutok, selymek, czérnák, csipkék, szallagok, fátyolok, menyasszonyi- és sirkoszoruk, gyermekjátékok, kézi szappanok, illatok stb. stb.

Vidéki megrendelések pontosan teljesittetnek.

Buzay Gusztáv

uri szabó Nagy-Mihályon.

Ajánlja magát mindennemü

POLGÁRI-, KATONAI- és PAPI-RUHÁK

elkészitésére,

magyar, német, franczia és angol divat után.

Különlegesség:

az angol szabásu (Kniegebogen)

lovagló nadrágokban.

REFORM-TINTA

Nem létezik többé tintaféreg a tollon!!!

Nem kocsonyásodik az üvegben!!!

minden irással foglalkozónak

örömére szolgál,

s egy irodában sem szabadna hiányoznia!

REFORM másolótinta 4 tiszta másolatot ad, a tollból vékonyan folyik és a könyvekben el nem törlődik!

„Reform“ másolótinta:

Liter	1/1	1/2	1/4	1/8	1/16	1/32
frt	1.50	90,	60,	30,	15,	10.

„Reform“ irótinta:

Liter	1/1	1/2	1/4	1/8	1/16	1/32
frt	1.10,	70,	45,	25,	10,	06.

Kizárólagosan csakis LANDESMAN B. könyv- és papirkereskedésében NAGY-MIHÁLYON kapható.

A „Reform“ tintákból minták ingyen kaphatók.

SCHREIBER JÓNÁS

NAGY-MIHÁLY.

Ajánlja gazdagon felszerelt raktárát uri és női

CONFECTIÓKBAN,

a legujabb divatu

kalap- és czipőkben,

a legjutányosabb árak mellett.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesittetnek.

ROSENBERG IGNÁCZ

NAGY-MIHÁLY.

„LEGUJABB és LEGDIVATOSABB“

őszi és **téli ruhaszövetek, selymek, díszek, barchettek, franczia** és **cosmanosi** gyártmányu **kretonok,** valamint nagy választéku **férfi gyapot-szövetek** és mindennemü **vásznakkal** ellátott

kézmű- és divatáru-raktárát

ajánlja.

KOLOZSVÁRY ÖDÖN

kocsigyártó Nagy-Mihályon.

Az országos iparegyesület által ipari jelességért bronz-díszéremmel kitüntetve.

Ajánlja a legujabb

TARANTÁSZ KOCSIJAIT

két sor farugóval à 200 frt, egy sor farugóval à 175 frt, továbbá régi **nyilt ülésü tarantászokat** két és három személyre 85 frttól 100 frtig, ugyszintén **orosz lengyel szánkákat,** a legcsinosabb alakban, könnyü és solid kivitelben, melyek az egész országban, úgy árra, mint kiállitásra nézve igen elismertek. Ára készen kiállitva kárpitos munkával együtt 60 frttól feljebb. Azonkivül különféle **szekér** (bricska) **homokfutó fedeles** és **fedélnélküli kocsikat** készit és készletben tart.

Nyomatott Landesman B. könyvnyomdájában.